

ede bestemmelse i § 36, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Det svarer til, hvad der i dag gælder efter retsplejelovens § 469, stk. 3, om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse (dvs. at sagens indbringelse som udgangspunkt ikke hindrer frihedsberøvelsens iværksættelse og opretholdelse). Opsættende virkning medfører, at udlændingens udrejsefrist udsættes, således at udlændingen ikke skal udrejse og ikke kan udsendes tvangsmæssigt. Havde udlændingen inden udvisningen en opholdstilladelse betyder opsættende virkning endvidere, at udlændingen bevarer sin opholdstilladelse under sagens behandling for retten. Opholder udlændingen sig i udlandet på tidspunktet for udvisningen efter udlændingelovens § 25, nr. 1, har indbringelsen for retten ikke opsættende virkning. Det indebærer, at udlændingen fortsat er udvist med indrejseforbud for bestandig under sagens behandling ved retten, og at en eventuel opholdstilladelse er bortfaldet som konsekvens af udvisningen, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1.

Det foreslåede stk. 4 betyder, at udlændingelovens §§ 37 a-e finder tilsvarende anvendelse i sager, hvor frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, er iværksat for at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1.

De gældende regler i udlændingelovens §§ 37 d og e giver mulighed for at afskære eller begrænse udlændingens adgang til besøg og anden kontakt, der efter en konkret vurdering kan medvirke til at forhindre udsendelsen.

Udlændingelovens §§ 37 d og e kan anvendes til at afskære eller begrænse besøg og brevkontakt f.eks. i tilfælde, hvor den pågældende udlænding under sagen ønsker at give interviews til danske eller udenlandske medier, hvis offentliggørelse af et sådant interview vil kunne medføre, at udlændingen skaber sig et asylgrundlag, således at muligheden for udsendelse af den pågældende forringes.

§§ 37 a-e finder anvendelse i disse sager i henhold til de betingelser og vilkår, der er angivet i de enkelte bestemmelser. Det er politiet, som træffer afgørelse om anvendelse af foranstaltningerne efter §§ 37 a-e.

Det forudsættes, at sagen mod den pågældende og de relevante bestræbelser på udsendelse fremmes mest muligt, idet det dog bemærkes, at hvis udlændingen ikke medvirker til udsendelse, kan dette komme den pågældende til skade i relation til den mulige tidsmæssige udstrækning af opretholdelsen af tiltag, der forhindrer udlændingen i gennem kommunikation udadtil at skabe sig et asylgrundlag.

Tiltag i henhold til bestemmelsen skal altid anvendes proportionalt i forhold til den enkelte sag og med respekt for muligheden for at anvende øvrige tiltag.

Et iværksat tiltag skal løbende revurderes i forhold til sagens udvikling og i forhold til proportionaliteten, og tiltag skal ophøre straks, såfremt grundlaget herfor ikke længere er til stede.

Til § 45 e

Efter den foreslåede bestemmelse i § 45 e, stk. 1, er parterne i sagen efter det foreslåede kapitel 7 b udlændingen og den, der indbringer sagen for retten efter den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, dvs. justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil. Integrationsministeriet, der har truffet afgørelsen om udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 1, er således ikke part i sagen, hvilket må ses i lyset af, at ministeriet kan være uden kendskab til de oplysninger, der er indgået i vurderingen efter stk. 1, om at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Det er således udlændingen og den, der for det offentlige har indbragt sagen for retten, der udøver de sædvanlige civilprocessuelle partsbeføjelser i sagen, jf. dog nedenfor om den særlige advokat, der beskikkes for udlændingen i relation til de oplysninger, som af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til udlændingen.

Efter forslaget til stk. 2 beskikker retten en advokat for udlændingen til at bistå vedkommende under sagen. Bestemmelsen svarer til udlændingelovens § 37, stk. 2, om beskikkelse af en advokat for en frihedsberøvet udlænding, der fremstilles for retten.

Det foreslås endvidere, at retten beskikker en særlig advokat til at varetage udlændingens interesser og på vegne af denne udøve partsbeføjelser med hensyn til oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse i § 45 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til udlændingen og dennes advokat (oplysninger, der er indgået i vurderingen af, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed). Udlændingen og dennes advokat har ikke adgang til de pågældende oplysninger og har ikke mulighed for at udøve de sædvanlige partsbeføjelser, herunder navnlig at kunne vurdere og udtale sig om de pågældende oplysninger, selv om disse fremlægges for retten og indgår i grundlaget for rettens afgørelse. Dette varetages i stedet af den særlige advokat, der har indsigt i og mulighed for at udtale sig om det materiale, som fremlægges for retten med henblik på at indgå i sagen, herunder de fortrolige oplys-